

Sygn. akt: I C 1694/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A w Ł.

przeciwko M. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. T. na rzecz powoda (...) S.A w Ł. kwotę 1.070,71 zł (tysiąc siedemdziesiąt 71/100 zł) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23.06.2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej M. T. na rzecz powoda (...) S.A w Ł. kwotę 407,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 360,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1694/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. T. domagał się zasądzenia kwoty 1.070,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 czerwca 2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu w wysokości 300,30 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia o nr polisy (...) na okres od 28 grudnia 2012r. do dnia 27 grudnia 2013r. Termin płatności składki ubezpieczenia w wysokości 818 zł wyznaczony był na dzień 27 czerwca 2013r. Powód wezwał pozwaną do jednorazowej wpłaty niezapłaconych rat składki tytułem polisy ubezpieczeniowej. Pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała zobowiązania. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 818 zł tytułem nieopłaconej składki ubezpieczeniowej oraz 252,71 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie naliczonych od dnia 28 czerwca 2013r. do dnia 22 czerwca 2016r.

W dniu 13 października 2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. T., w którym zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.070,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 300,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W ustawowym terminie **pozwana M. T.** wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty. W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła, iż nigdy nie podpisywała z (...) S.A. polisy ubezpieczeniowej o nr (...), obejmującej okres od 28 grudnia

2012r. do dnia 27 grudnia 2013r. Pozwana podała, że ostatnia umowa ubezpieczenia o nr (...) - (...) zawarta była z powodem na okres od 28 grudnia 2011r. do 27 grudnia 2012r., zaś składka została przez nią zapłacona w całości. Po upływie tego terminu pozwana nie zawierała dalszych umów na tenże pojazd, albowiem nie przeszedł on przeglądu technicznego i nie został tym samym dopuszczony do ruchu. Od tego momentu pojazd ten nie był nigdy użytkowany, następnie został wyrejestrowany czasowo na okres 2 lat, po czym został zełomowany.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie na podstawie art. 505³⁶ § 1 k.p.c. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Szczytnie jako sądowi właściwości ogólnej pozwanej.

Po przekazaniu sprawy tut. Sądowi strony w kolejnych pismach procesowych podtrzymały swoje żądania w całości. Powód sprecyzował powództwo w ten sposób, iż żądał od pozwanej odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości określonej w art. 481 § 2 k.c.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 grudnia 2011r. M. T. zawarła z (...) S.A. umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na samochód marki M. (...) o nr rej. (...), na okres od dnia 28 grudnia 2011r. do dnia 27 grudnia 2012r.

(dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) - (...) k.22-23)

Wobec braku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) Towarzystwo (...) SA. Wystawiło polisę nr (...), na kolejny okres ubezpieczenia tj. od dnia 28 grudnia 2012r. do dnia 27 grudnia 2013r. Składka ubezpieczenia została skalkulowana na kwotę 818 zł.

(dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) k. 24,34)

W dniach 15 grudnia 2015r. i 31 sierpnia 2016r. (...) S.A. działając w imieniu i na rzecz (...) S.A. sporządził przedsądowe wezwania do zapłaty odpowiednio kwot 2.111,65 zł oraz 1.112,41 zł tytułem polisy (...), adresowane do M. T.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 21,35,36)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów i kopii dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które były niekwestionowane przez strony postępowania. W ocenie Sądu dowody te, w zakresie w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą zasadniczo spójny i nie budzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy.

W niniejszej sprawie pozwana kwestionowała żądanie co do zasady, wskazując że nie zawierała z powodem umowy ubezpieczenia obejmującej okres od 28 grudnia 2012r. do 27 grudnia 2013r. Jednocześnie w kolejnych pismach procesowych podnosiła szereg zarzutów dotyczących m.in. niezgodności pomiędzy kwotą dochodzoną w niniejszym postępowaniu a wskazywaną w uprzednio kierowanych do niej wezwaniach do zapłaty, niepotwierdzenia zawarcia umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia czy też czasowego wyrejestrowania pojazdu, a następnie jego zełomowania. Powyższe okoliczności nie miały wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, jednakże Sąd odniesie się do nich w zwięzły sposób w dalszej części wywodów.

Zgodnie z dyspozycją art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę.

Podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowiły przepisy art. 23, 26 oraz 28 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli

Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 z póź. zm.), w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia OC przez stronę powodową z pozwaną tj. w dniu 14 grudnia 2011r.

Stosownie do treści art. 23 wyżej wskazanej ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Zgodnie z art. 26 ustawy umowę ubezpieczenia zawiera się na okres 12 miesięcy, z zastrzeżeniem art. 27.

W myśl art. 28 ust. 1 ustawy jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Ustęp 2 stanowi natomiast, iż zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

1) nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo

2) w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2.

W rozpoznawanej sprawie bezsporny pozostawał fakt, iż strony łączyła umowa ubezpieczeniowa obejmująca okres od 28 grudnia 2011r. do 27 grudnia 2012r. Nie budziła również wątpliwości okoliczność, iż pozwana nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy nie powiadomiła na piśmie powoda o jej wypowiedzeniu. Wobec tego, na podstawie wspomnianego art. 28 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nastąpiło przedłużenie umowy ubezpieczenia na kolejne 12 miesięcy. Jednocześnie Sąd wskazuje, że nie wystąpiła żadna okoliczność, która niweczyłaby skutek z art. 28 ust.1, albowiem składka za poprzedni okres ochrony ubezpieczeniowej została opłacona przez pozwaną w całości, powodowi nie cofnięto zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej ani też nie ogłoszono jego upadłości lub likwidacji, a także nie oddalono wniosku o upadłość powoda lub nie umorzono postępowania upadłościowego (art. 28 ust. 2 ustawy). Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, na skuteczność kontynuacji umowy ubezpieczenia nie miał wpływu fakt, iż powód nie potwierdził zawarcia umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. Powyższy obowiązek został bowiem nałożony na ubezpieczyciela na mocy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2011.205.1210), która weszła w życie 11 lutego 2012r. Do umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy (w tym umowy zawartej między stronami procesu), stosuje się natomiast przepisy dotychczasowe.

Pozwana, mimo ciężącego na niej obowiązku dowodzenia swych twierdzeń wynikającego m.in. z art. 6 k.c., formułującego podstawową zasadę ciężaru dowodu w procesie cywilnym, nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność rozwiązania umowy z powodem wskazanych w art. 33 ustawy. Wprawdzie podnosiła, że wyrejestrowała czasowo przedmiotowy pojazd na okres 2 lat, a następnie został on zełomowany, jednakże nie zaoferowała na tę okoliczność żadnego wiarygodnego dowodu.

Odnosząc się natomiast do zarzutu pozwanej dotyczącego niezgodności pomiędzy kwotą dochodzoną w niniejszym postępowaniu a wskazywaną w uprzednio kierowanych do niej wezwaniach do zapłaty, Sąd wskazuje jedynie, iż zgodnie z art. 321 k.p.c. związany jest żądaniem pozwu, tj. nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem. Skoro zatem powód wniósł o zasądzenie kwoty 1.070,71 zł i żądanie to jest uzasadnione w świetle

przedstawionych podstaw faktycznych oraz prawnych, to okoliczność, iż przed wytoczeniem powództwa dochodzone zapłaty innej sumy, nie może stanowić przedmiotu rozważań Sądu.

Uwzględnieniu podlegało również powództwo w zakresie roszczenia odsetkowego na podstawie art. 481 k.c.

W świetle powyższych ustaleń i powołanych przepisów prawnych Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygając w pkt II wyroku o kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzoną kwotę składa się opłata sądowa w wymiarze 30 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłata manipulacyjna w wysokości 0,30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wymiarze 360 zł, tj. w wysokości stawki minimalnej określonej w § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).